यः स शक्र इवाचोभ्यो वर्षन् बाणान् सहस्रशः । जघान युधि योधानामर्व्बुदं दशभिर्दिनैः ।
स शेते निहतो भूमौ वातभग्न इव द्रुमः । तव दुर्म्मन्त्रिते राजन् यथा नार्हः स भारतः ।
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भगवद्गीतापर्व्वणि भीष्ममृत्युश्रवणे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं कुरूणामृषभो हतो भीष्मः शिखण्डिना । कथं रथात् स न्यपतत् पिता मे वासवोपमः ।
कथमासंश्च मे पुत्रा हीना भीष्मेण सञ्जय । बलिना देवकल्पेन गुर्व्वर्थे ब्रह्मचारिणा ।
तस्मिन् हते महाप्राज्ञे महोत्साहे महाबले । महासत्त्वे नरव्याघ्रे किं न आसीन्मनस्तदा । ५१०
आर्त्तिं परामाविशति मनः संश्रुत्य मे हतं । कुरूणामृषभं वीरमकम्पं पुरुषर्षभं ।
के तं यान्तमनुप्राप्ताः के वाऽस्यासन् पुरोगमाः । केऽतिष्ठन् के न्यवर्त्तन्त केऽभ्यवर्त्तन्त सञ्जय ।
के शूरा रथशार्दूलमद्भुतं क्षत्रियर्षभं । तथाऽनीकं गाहमानं समरे पृष्ठतोऽन्वयुः ।
यस्तमोऽर्कं इवापोहन् परसैन्यममित्रहा । सहस्ररश्मिप्रतिमः परेषां भयमादधत् ।
अकरोत् दुष्करं कर्म्म रणे पाण्डुसुतेषु यः । यममानमनीकानि य एनं पर्य्यवारयत् । ५१५
कृतिनन्तं दुराधर्षं सञ्जयास्त्वमन्तिके । कथं शान्तनवं युद्धे पाण्डवाः प्रत्यवारयन् ।
निकृन्तन्तमनीकानि शरदंष्ट्रं तरस्विनं । चापव्यात्ताननं घोरमसिजिह्वं दुरासदं ।
अनर्हं पुरुषव्याघ्रं ह्रीमन्तमपराजितं । पातयामास कौन्तेयः कथं तमजितं युधि ।
उद्यधन्वानमुग्रेषुं वर्त्तमानं रथोत्तमे । परेषामुत्तमाङ्गानि प्रचिन्वन्तमथेषुभिः ।
पाण्डवानां महत् सैन्यं यं दृष्ट्वोद्यन्तमाहवे । कालाग्निमिव दुर्द्धर्षं समचेष्टत नित्यशः । ५२०
परिकृष्य स सेनान्तु दशरात्रमनीकहा । जगामास्तमिवादित्यः कृत्वा कर्म्म सुदुष्करं ।
यः स शक्र इवाक्षय्यं वर्षं शरमयं क्षिपन् । जघान युधि योधानामर्व्बुदं दशभिर्दिनैः ।
स शेते निहतो भूमौ वातभग्न इव द्रुमः । मम दुर्मन्त्रितेनाजौ यथा नार्हति भारतः ।
कथं शान्तनवं दृष्ट्वा पाञ्चालानामनीकिनी । प्रहर्त्तुमशकत्तत्र भीष्मं भीमपराक्रमं ।
कथं भीष्मेण सङ्ग्राममकुर्व्वन् पाण्डुनन्दनाः । कथञ्च नाजयत् भीष्मो द्रोणे जीवति सञ्जय । ५२५
कृपे सन्निहिते तत्र भरद्वाजात्मजे तथा । भीष्मः प्रहरतां श्रेष्ठः कथं स निधनं गतः ।
कथञ्चातिरथस्तेन पाञ्चाल्येन शिखण्डिना । भीष्मो विनिहतो युद्धे देवैरपि दुरासदः ।
यः स्पर्द्धते रणे नित्यं जामदग्न्यं महाबलं । अजितं जामदग्न्येन शतक्रतुपराक्रमं ।
तं हतं समरे भीष्मं महारथकुलोद्वहं । सञ्जयाचक्ष्व मे वीर येन शर्म्म न विद्महे ।
मामकाः के महेष्वासा नाजङ्गः सञ्जयाच्युतं । दुर्य्योधनसमादिष्टाः के वीराः पर्य्यवारयन् । ५३०
यच्छिखण्डिमुखाः सर्व्वे पाण्डवा भीष्ममभ्ययुः । कच्चित्ते कुरवः सर्व्वे नाजङ्गः सञ्जयाच्युतं ।
अश्मसारमयं नूनं हृदयं सुदृढं मम । यच्छ्रुत्वा पुरुषव्याघ्रं हतं भीष्मं न दीर्य्यते ।
तस्मिन् सत्यञ्च मेधा च नीतिश्च भरतर्षभे । अप्रमेयाणि दुर्द्धर्षे कथं स निहतो युधि ।
मौर्व्वीघोषस्तनयित्नुः पृषत्कपृषतो महान् । धनुर्ह्रादमहाशब्दो महामेघ इवोन्नतः ।